

IAS Plus

IFRIC 10 – Közbenső pénzügyi beszámolók és értékvesztés

2006. július 20-án a Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Értelmező Bizottság (IFRIC) kibocsátotta az "IFRIC 10 - Közbenső pénzügyi beszámolók és értékvesztés" című értelmezést. Az Értelmezés az IAS 34 (Közbenső pénzügyi beszámolók), valamint a goodwillt érintő értékvesztés IAS

36 szerinti elszámolása, és egyes pénzügyi eszközök értékvesztésének IAS 39 (Pénzügyi instrumentumok: megjelenítés és értékelés) szerinti elszámolása közti ellentmondásokkal foglalkozik. Az Értelmezés arra a következtetésre jut, hogy ha egy vállalkozás egy köztes időszak folyamán értékvesztést számol el a goodwill vagy egy tőkeinstrumentumban vagy más, bekerülési értéken nyilvántartott pénzügyi eszközben meglévő befektetés tekintetében, az ilyen értékvesztés nem írható vissza a későbbi köztes vagy év végi pénzügyi beszámolóknak. Az Értelmezés a 2006. november 1-jén vagy azt követően kezdődő éves időszakok tekintetében hatályos, de korábbi alkalmazása is ajánlott.

A kérdés

Az IFRIC 10 egyrészt az IAS 34-en belüli, másrészt pedig az IAS 34 és az IAS 36/IAS 39 közötti, az értékvesztés visszaírására vonatkozó következtetlenségeket próbálja orvosolni, amelyek az alábbi követelményekből erednek.

Az IAS 34 előírja a vállalkozások számára, hogy az éves beszámolóval azonos számviteli elveket alkalmazzanak a köztes pénzügyi beszámolóikban is, ugyanakkor azt is kimondja, hogy "a beszámoló készítésének gyakorisága – éves, féléves vagy negyedéves – nem befolyásolhatja a vállalkozás éves teljesítményének értékelését. Ennek érdekében a közbenső pénzügyi beszámolók céljára történő értékelés az évre kumuláltan történik."

Az IAS 36 124. paragrafusa úgy rendelkezik, hogy "a goodwillre elszámolt értékvesztés miatti veszteség a következő időszakban nem írható vissza."

Ugyanakkor az IAS 39 69. paragrafusa szerint "Az értékesíthetőként besorolt tőkeinstrumentumba történő befektetésre vonatkozóan, a nyereségben vagy veszteségben elszámolt értékvesztés miatti veszteségeket nem lehet a nyereségen vagy veszteségen keresztül visszaírni."

Az IAS 39 66. paragrafusa előírja, hogy a bekerülési értéken nyilvántartott pénzügyi eszközökön (pl. egy nem jegyzett tőkeinstrumentumon, amelyet nem valós értéken tartanak nyilván, mivel annak valós értéke nem határozható meg megbízhatóan) keletkezett értékvesztés miatti veszteséget nem lehet visszaírni.

Az IAS 36 és az IAS 39 fent hivatkozott előírásai úgy értelmezhetők, hogy egy vállalkozás egy későbbi köztes időszakban nem írhatja vissza a goodwill vagy egy tőke instrumentumban vagy bekerülési értéken nyilvántartott pénzügyi eszközben meglévő befektetése tekintetében keletkezett értékvesztés miatti veszteség összegét, amelyet egy korábbi köztes időszakban számolt el. Amennyiben az értékvesztést csak a következő köztes időszak végén határozzák meg, az ilyen értékvesztés nem írható vissza még akkor sem, ha veszteség egyáltalán nem, vagy csak kisebb mértékben kerül elszámolásra. Ez pedig nem felel meg az IAS 34 előírásának, amely szerint a köztes pénzügyi beszámolóikban kumulált értékelést kell végezni, ami úgy is értelmezhető, hogy a vállalkozásnak egy későbbi köztes időszakban kell visszaírnia a korábbi köztes időszakban elszámolt értékvesztés miatti veszteséget. Ilyen esetekben ugyanis, amennyiben az értékvesztést csak a következő köztes időszak végén határozzák meg, az ilyen értékvesztés visszaírható, ha veszteség egyáltalán nem, vagy csak kisebb mértékben kerül elszámolásra.

A konszenzus

Az IFRIC arra a megállapításra jutott, hogy a vállalkozás nem írhatja vissza a goodwill vagy egy tőkeinstrumentumban vagy bekerülési értéken nyilvántartott pénzügyi eszközben meglévő befektetés tekintetében elszámolt értékvesztés miatti veszteséget. Ennek megfelelően a goodwill (IAS 36), valamint a tőkeinstrumentumok és bekerülési értéken nyilvántartott pénzügyi eszközök (IAS 39) tekintetében elszámolt értékvesztés visszaírásának tilalma felülírja az IAS 34 általánosabb előírását, miszerint a beszámoló készítésének gyakorisága nem befolyásolhatja a vállalkozás éves teljesítményének értékelését.

Alkalmazás korlátozása

Az IFRIC 10 külön kimondja, hogy a vállalkozások analógiára hivatkozva nem terjeszthetik ki a fenti konszenzust az IAS 34 és más Sztenderdek közti esetleges további ellentmondásokra. Ez a tiltás az IFRIC azon aggályából ered, hogy a vállalkozások a fenti megállapítást más területekre is kiterjesztenék annak ellenére, hogy az IFRIC az ilyen esetleges más területeket külön nem vizsgálta, és ezért nem állapíthatott meg olyan általános elveket, amelyek egyaránt alkalmazhatók mind a szóban forgó Értelmezésre, mind pedig más potenciális ellentmondásokra.

Hatályba lépés napja és átmeneti rendelkezések

Az IFRIC 10 alkalmazása kötelező a 2006. november 1-jén vagy azt követően kezdődő éves időszakokra. Javasolt a korábbi bevezetés. Amennyiben egy vállalkozás már egy 2006. november 1-je előtt kezdődő időszakban is alkalmazza az Értelmezést, ezt a tényt köteles közzétenni.

Az Értelmezés a goodwill esetében előremenőlegesen hatállyal alkalmazandó attól a naptól, amelyen a vállalkozás először alkalmazta az IAS 36-ot, míg a tőkeinstrumentumokban vagy bekerülési költségen nyilvántartott pénzügyi eszközökben meglévő befektetések esetén attól a naptól, amelyen a vállalkozás először alkalmazta az IAS 39 értékelési kritériumait.